

ناهید دهپناه ۱، سحر حيدري ۲

۱- کارشناسی ارشد فلسفه تعلیم و تربیت.

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی.

چکیده:

هدف از این پژوهش «بررسی زبان رنگها در علوم روانشناسی (مطالعه موردی)» می باشد. علم روانشناسی رنگها، علمی نوین و نوپاست که تأثیرهای روانی رنگها را بر انسان‌ها مورد بررسی قرار می‌دهد. قرآن هم بشر را از این علم بی‌بهره نگذاشته و طعم این علم را از چهارده قرن قبل به ذائقه‌اش چشانده است. روش پژوهش به صورت توصیفی است و گردآوری اطلاعات به صورت کتابخانه‌ای می باشد. همه انسان‌ها با محیط پیرامون خود در ارتباط‌اند. این ارتباط، گاهی با اندیشیدن، گاهی با لمس کردن، چشیدن، شنیدن، بوبیدن و گاهی هم با دیدن است. انسان‌ها محیط پیرامون خود را رنگی می‌بینند و این رنگ‌ها در آستان اثری خواه مثبت و یا منفی بر جای می‌گذارد. این تأثیرها ممکن است فیزیکی یا روانی باشد که بعد روانی آن مهم‌تر و آشکارتر است. در قرآن از رنگ‌های آبی، زرد، قرمز، سبز، سیاه و سفید یاد شده است و تأثیر آنها بر انسان به طور مستقیم یا غیر مستقیم بیان شده است. رنگ آبی مایه آرامش؛ زرد مایه شادی و روشناختی؛ قرمز، هیجان انگیز، سبز، رنگ تمدد اعصاب، سیاه رنگی دارای کراحت و سفید، رنگی شریف، لطیف، مليح، پاک است. انسان بهترین رنگ، حالت و مکان را برای خود در سرای جاودان تداعی می‌کند؛ چه این یک عامل روان شناختی برای ترغیب انسان‌ها به انجام اعمال صالح و دوری از گناه می‌باشد.

واژگان کلیدی: قرآن، حدیث، روان‌شناسی، رنگ.